

Juridisko personu maksātspējas process politikas plānošanas dokumentos

Valdis Savickis

Rīgas Stradiņa universitāte, Doktorantūras nodaļa, Latvija

Ievads. Viens no nozīmīgākiem uzņēmējdarbības un labvēlīgas investīciju vides indikatoriem ir maksātspējas procesa tiesiskās regulācijas kvalitāte (kā daļa no kopējā tiesiskās regulācijas – *Regulatory Quality*) un maksātspējas sektora neregulējums. Tiesiskā regulējuma un maksātspējas procesa mērķu mainība ir radījusi uzņēmējiem, valsts pārvaldei un sabiedrībai kopumā dažādu izpratni par šīs jomas nozīmi un lietojumu, kā arī tās patiesajiem mērķiem.

Darba mērķis, materiāls un metodes. Darba mērķis ir veikt juridisko personu maksātspējas procesa izpēti un analīzi, vērtējot to caur politikas plānošanas dokumentu prizmu, lai noteiktu normatīvā regulējuma atbilstību vai neatbilstību pieņemtajiem politikas plānošanas dokumentiem un maksātspējas procesa politikas pamatnostādnēm valstī.

Pētījumā, izmantojot analītisko, aprakstošo un dedukcijas / indukcijas metodi, ir analizēti normatīvie akti un politikas plānošanas dokumenti, kā arī doktrīnas un likumdevēja maksātspējas procesam izvirzītie mērķi un to atbilstība valstī īstenotai maksātspējas politikai.

Rezultāti. Valsts politikas plānošanas dokumentu izstrādes, saskaņošanas un ieviešanas procesā identificē mērķus, plānotos sasniežamos rezultātus, kā arī izvirza uzdevumus un rīcības modeļus / stratēģiju katrā konkrētā tautsaimniecības sektorā, t. sk. maksātspējas jomā. Līdz ar to, raugoties no maksātspējas procesa kā daļas no ekonomikas un uzņēmējdarbības sektora perspektīvām, valstij, lai sasniegtu definētos mērķus un rezultātus ar minimāliem resursu un finanšu līdzekļiem, daudz stingrāk un precīzāk ir jādefinē pasākumu komplekss (mērķu un rezultātu kopums), it īpaši īstermiņa plānošanas dokumentos.

Secinājumi. Valstij ar mērķi sasniegt augstākus tiesiskās regulācijas standartus politikas plānošanas procesā jāievēro nosacījumu un noteikumu kopums, ko paredz normatīvie akti. Īpaša vērība jāpievērš pamatprincipam, kas paredz attīstības plānošanas procesa sasaisti ar finanšu plānošanu, t. sk. valsts un pašvaldību institūciju pieņemto lēmumu savstarpējo saskaņotību un secīgumu.